

efter det nye System i Ejendomsskyld; han fik altsaa et Tillæg af 45 Kr. En Urmager, der havde en Ejendom til 8,000 Kr., betalte 18 Kr. i Bygningsafgift, men kom til at betale 20 Kr. mere ved Overgangen til Ejendomsskyld. En Skræder med en Ejendom til 5,500 Kr. betalte 10 Kr. i Bygningsafgift, men kom til at betale 16 Kr. mere, altsaa 26 Kr. i alt, efter det System, der blev indført.

Det vil altsaa ses, at disse Folk fik et forholdsvis meget føleligt Tillæg ved Overgangen fra Bygningsafgift til Ejendomsskyld. Det var noget, deres Kolleger inde i Købstæderne ikke fik, fordi man havde slaaet fast i Loven, at den nye Ejendomsskyld plus det kommunale Tillæg, man har Lov til at tage, ikke skulde blive større, end Bygningsafgiften havde været før, og det var altsaa et særligt Tillæg, som gik ud netop over denne bestemte Samfundsklasse. Det var ikke saa underligt, at de følte sig brøstholdne derved og beklagede sig derover, og de henvendte sig flere Gange til Rigsdagen og søgte at faa indført saadanne Lempelser, at de bløve fri for at være den eneste Samfundsklasse i Landet, som paa Ejendomsskatterne fik en Forøgelse; alle andre fik enten det samme som før eller Lattelser. Man mente imidlertid ikke at kunne gaa ind derpaa. Og hvis Systemet var ens over hele Linien, saa kunde det nok have været rigtigt, at Systemet som saadant ikke kunde brydes. Saa blev der sagt til de Folk, at det maatte de finde sig i, Sagen var, at de havde betalt for lidt før, og nu maatte de op paa at betale i samme Forhold som andre. Det vil sige, man trøstede dem med, at det var teoretisk Retfærdighed; man gav dem, og det vil jeg heller ikke bestride. Men jeg vil kun gøre opmærksom paa, at teoretisk Retfærdighed overmaade godt kan være praktisk Uretfærdighed, og det er under alle Omstændigheder noget, der ikke er saa heldigt overfor ret smaa Folk at indføre saadanne Forhøjelser for denne enkelte Gruppe alene.

Men hvis jeg i dette Øjeblik skal se bort fra det uretfærdige, der ligger i selve Systemet, og gaa ind paa foreløbig — hvad jeg egentlig ikke vil — at finde mig i, at de komme til at lide for Systemet, hvis der ingen Mulighed er for at komme udenom Systemet, vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa, at der er en Mulighed, som man har brugt overfor de smaa Skatteydere, nemlig det, der er talt om fra saa mange Sider, Fradrag. Det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jen-

sen), som for Resten, antager jeg, havde Ret i det væsentlige i det, han fremførte, sagde en Ting, som jeg synes var lidt vovet. Hvis jeg ikke har misforstaaet ham, sagde han, at han gerne vilde være med til at lægge lidt paa de store, hvis de havde faaet Lattelser ved Overgangen fra Hartkorn til Ejendomsskyld. Dertil vil jeg sige, at naar man vil skabe Retfærdighed og gøre gældende, at Ejendomsskyld er en retfærdigere Beskatning end Hartkornsskat, er det ikke ganske i sin Orden at lægge til paa disse Ejendomme, thi saa vises der ikke disse Folk Retfærdighed, og de have ogsaa Ret til Retfærdighed ligesom alle andre. Men i den modsatte Ende vil det ærede Medlem ligesom alle andre foretage Lempelser, som man altid gør, fordi man mener, at Skatteevnen i og for sig er ringe, og saa foretager man Fradrag. Og saa er det, jeg mener, at den Samfundsklasse, jeg her henleder Opmærksomheden paa, har en virkelig og alvorlig Grund til at klage over, at der ikke bliver vist den Retfærdighed. Ganske vist indførte man Fradrag, men man gjorde systematisk dette Fradrag forskelligt, alt efter som de Ejendomme, man lod nyde godt af det, vare Landbrugsejendomme eller Haandværksejendomme. Man har nemlig indført i Loven, at der skal være et Fradrag af 2,000 Kr. for Ejendomme op til 8,000 Kr.s Værdi og 1,000 Kr.s Fradrag for Ejendomme fra 8,000 til 12,000 Kr.s Værdi, men dette Fradrag gælder udelukkende — det staar udtrykkelig i Loven — for Ejendomme, fra hvilke der drives Landbrug eller Havebrug. For dem er der yderligere truffet den Foranstaltning helt op til 24,000 Kr., at deres Ejendomsskyld ikke maa blive højere end den Hartkornsskat, de have svaret før — det skal i alt Fald gælde lige op til 1929. Man har altsaa der taget Hensyn op til de Talværdier, jeg nævnede. Men hvad gør man saa overfor Haandværksejendommene? Ja, der har man ogsaa et Fradrag, men det rækker ikke op til 12,000 Kr., men kun til 6,000 Kr. Der giver man ganske vist et 2,000 Kr.s Fradrag, men det kommer ikke op til Ejendomme paa 8,000 Kr.s Værdi, men kun til Ejendomme paa 3,000 Kr.s Værdi, og det 1,000 Kr.s Fradrag, man giver, gaar kun til Ejendomme paa fra 3,000 til 4,500 Kr.s Værdi, og saa giver man 500 Kr. Fradrag paa Ejendomme fra 4,500 til 6,000 Kr.s Værdi. Derved er indført den deciderede Ulighed, at naar en Mand har et Hus, der er, lad os sige, 7,000 Kr. værd, har denne Mand, naar han er Land-